

„Cožpak jsem tě neupozorňoval, že golema můžeme použít jen k bohumilým službám?“

Rabínova žena mlčela. Místo aby jí práce ubylo, přibyla jí dvojnásob.

Zkušenost je vzácné koření, ale stane se, že časem ztratí vůni a že na ni zapomeneme.

V rabínově rodině žila po dlouhá léta dívka, sirotek. Rabín Löw a jeho žena Perla se o ni starali od dětských střevíčků. Když dospěla do věku, kdy se dívky vdávají, našli jí ženicha. Rabín se postaral o věno, rabínova žena o výbavu a v domě připravovali svatební hostinu, jak se sluší a patří. Zase bylo v domě plno práce a každý z domácích lidí měl svůj úkol. Jenom golem seděl na lavici a odpočíval.

Rabínova žena dohlížela v kuchyni a rozvažovala. Posloužit o svatbě chudé dívky je jistě bohumilý čin. Proč bych nemohla požádat o službu golema. Je třeba ještě donést rybu objednanou u rybářů a koupit jablka. Vzpomněla při tom sice na potopu, kterou golem způsobil před svátkem Pesach, ale uklidnila se brzy. S rybou a jablky nemůže golem provést nic zlého.

„Josefe,“ řekla golemovi, „jdi k rybáři, který bydlí v prvním domku u Vltavy. Mám u něho objednanou rybu. Přines ji sem do kuchyně. Potom dojdeš na Ovocný trh pro jablka. Vezmi si s sebou tenhle lístek. Je na něm všechno napsáno. Stačí, abys jej ukázal rybářovi a potom na trhu.“

Golem pokýval hlavou a opustil dům.

Rybář spravoval před svým domkem síť. Jakmile viděl golema, napadlo mu, proč přichází, ani mu nemusel golem ukazovat lístek. Veliká ryba na svatební stůl byla už ulovena, přinesl ji, ale neměl ani košík, ani pytel, do kterého by ji golemovi dal. Když Josef viděl jeho rozpaky, uchopil rybu a vsunul si ji za kazajku, kterou měl přepásanou řemenem. Protože byl velké postavy, byl i jeho oděv veliký a ryba se mu na hrudi dobře směstnala, jenom ocas jí koukal.

Cesta zpátky vedla zase kolem řeky a ryba ucítila blízkost svého domova, z kterého byla násilím odvedena. Zneklidněla. Náhle se rozehnala ocasní ploutví a udeřila golema do brady. To golema popudilo.